

สาระสำคัญของความรู้คือ "ฉันและบาบาของฉัน"

เพื่อที่จะทำให้ลูกทั้งหมดสมบูรณ์ บัพตาตาให้จุดที่แตกต่างกันแก่ลูกทุกวัน สาระสำคัญของทุกจุดคือการหลอมรวมทุกสิ่งในสาระของมันและกลายเป็นจุด ลูกฝึกฝนสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ในขณะที่ทำทุกสิ่ง ลูกอยู่อย่างตระหนักรู้ว่าลูกเป็นจุดแห่งแสงและทำทุกสิ่งโดยผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูกหรือไม่? ลูกได้นำบทเรียนแรกนี้ไปปฏิบัติหรือไม่? นี่เป็นตอนเริ่มต้นและลูกจะต้องทำให้ตนเองมั่นคงในรูปแบบในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ความรู้ของหนึ่งวินาทีและดังนั้นลูกสามารถที่จะกลายเป็นตัวของความรู้ในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ลูกฝึกฝนที่จะหลอมรวมการขยายตัวเข้าไปในสาระของสิ่งนั้นในหนึ่งวินาทีหรือไม่? เช่นที่เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะกลายเป็นรูปของการขยายตัว ในทำนองเดียวกันลูกสัมผัสว่ามันเป็นสิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้นที่จะกลายเป็นตัวของสาระหรือไม่? ทำให้ตนเองมั่นคงในรูปแบบของสาระก่อนแล้วจึงไปสู่การขยายตัว - ลูกไม่ลืมประเด็นนี้ใช่ไหม? โดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปแบบของสาระนั้นก่อนที่ลูกจะเริ่มไปสู่การขยายตัวในสิ่งนั้น ลูกจะไม่ถูกดึงดูจากการขยายตัวชนิดอื่น โดยการฝึกฝนสิ่งนี้ในขณะที่เห็น ได้ยิน และพูดเกี่ยวกับการขยายตัว ลูกจะรู้สึกราวกับว่าลูกเพียงแค่อ่านเกม ฝึกฝนสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าการจดจำจะลึกลงอย่างง่ายดาย

ทุกสิ่งที่ลูกทำในชีวิตของลูกทั้งในความรู้และในหนทางของความไม่รู้ มีสองคำที่มีประโยชน์มาก สองคำนั้นคืออะไร? "ฉัน" และ "ของฉัน" สาระของความรู้หลอมรวมอยู่ในคำสองคำนี้ "ฉัน" เป็นจุดแห่งแสง เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ฉันเป็นบราห์มากูมารหรือ กุมาร "ของฉัน" คือบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ทุกสิ่งถูกรวมอยู่ใน "บาบาของฉัน" เมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" มรดกของลูกจะถูกรวมอยู่ในนั้น ลูกจดจำบทเรียนของสองคำนี้ "ฉัน" และ "ของฉัน" ได้อย่างเหนียวแน่นมั่นคงหรือไม่? เมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" หลายประเภทของ "ของฉัน" จะถูกหลอมรวมอยู่ภายในนั้น ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายหรือยากที่จะอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงสองคำนี้? ลูกเคยพูดสองคำนี้มาก่อนและเวลานี้ลูกก็พูดเช่นกัน แต่มีความแตกต่างเป็นอย่างมาก เป็นไปได้ไหมที่ลูกจะลืมบทเรียนแรกของ "ฉัน" และ "ของฉัน"? แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกเต็มไปด้วยความรู้ใช่ไหม? มันจะเป็นไปได้หรือสำหรับคนที่เต็มไปด้วยความรู้ที่จะไม่จดจำทั้งสองคำนี้? โดยการจดจำสองคำนี้ลูกก็สามารถเอาชนะมายาได้ ลูกสามารถเป็นอิสระจากอุปสรรคและลูกสามารถกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกลืมสองคำนี้มายาจะมาหาลูกในพันรูปแบบ วันนี้เธอจะมาในรูปแบบหนึ่ง พรุ่งนี้เธอจะมาในอีกรูปหนึ่ง สิ่งนี้เป็นเพราะเมื่อลูกเป็นของมายา จิตสำนึกของ "ของฉัน" จึงยาวนานมากและมีความซับซ้อน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น พันรูปแบบของมายาจะจบสิ้นลงเบื้องหน้าของผู้ที่เป็นหนึ่งเดียว ลูกได้กลายเป็นผู้เอาชนะมายาในลักษณะนี้หรือไม่? ทำไมลูกถึงใช้เวลาอย่างมากที่จะหย่าขาดจากมายา? สิ่งนี้เป็นเรื่องแค่หนึ่งวินาที แล้วทำไมลูกใช้เวลาเป็นปี? ถ้าลูกเพียงแค่อ่อนโยนไปลูกก็สามารถกลับมาเป็นอิสระ เพียงแค่พูดว่า "บาบาของฉัน" และอยู่อย่างซึมซับอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้น พ่อต้องสอนบทเรียนเดียวกันนี้แก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า! ลูกสอนบทเรียนนี้กับคนอื่นแล้วลูกก็ยังลืมบทเรียนนี้เสียเอง! ลูกบอกคนอื่นว่า "จดจำสิ่งนี้ จดจำสิ่งนี้" แล้วทำไมลูกถึงลืมสิ่งนี้เสียเอง? ลูกจะกำหนดวันอะไรที่ลูกจะไม่ลืม? จะเป็นวันเดียวกันสำหรับทุกคนหรือจะเป็นวันที่แตกต่างกัน? จะเป็นวันเดียวกันสำหรับทุกคนที่นั่นอยู่ที่นี่ไหม? พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้วก็จะจบลง ลูกอาจจะถ่ายทอดข่าวที่ดี แต่อย่าได้พูดเกี่ยวกับปัญหา เมื่อลูกเปิดงานแสดงนิทรรศการหรือการจัดนิทรรศการลูกตัดเชือกตอกไม้ด้วยกรรไกร ดังนั้นลูกจะทำอะไรนับจากนี้? ลูกเองจะถือกรรไกรไว้ เมื่อสองใบมีดของกรรไกรมาบรรจบกันก็สามารถตัดเชือกได้ ดังนั้นเวลานี้ทุกคนถ่ายทอดข่าวที่ดีที่บ่งของปัญหาที่เกิดจากมายาได้จบสิ้นลงแล้วด้วยการถูกตัดด้วยคมมีดของความรู้และโยคะ วันนี้เป็นวันที่จะตัดบ่วงของปัญหาเหล่านั้น สิ่งนี้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีใช่ไหม? ลูกพร้อมไหม? ในบันดาลูกผู้ที่จะคิดว่าจะตัดบ่วงนี้ได้หลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบยกมือขึ้น! แล้วลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ทั้งหมดก็จะเข้ามาในรายชื่อของผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจัง เพียงแค่ได้ยินสิ่งนี้ใบหน้าของทุกคนก็เปลี่ยนไป ดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกกลายเป็นเช่นนี้ตลอดเวลา? ลูกทั้งหมดก็จะปรากฏให้เห็นอย่างเป็นเทวดานางฟ้าของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน แล้วยุคบรรจบพบกันก็กลายเป็นยุคของเทวดานางฟ้า แล้วเทพทั้งหลายก็จะปรากฏออกมาจากเทวดานางฟ้าเหล่านี้ แม้กระทั่งเทพที่กำลังรอคอยเทวดานางฟ้า เทพต้องรอคอยเพื่อดูว่าเวทีที่มีค่าสำหรับพวกเขาที่จะปรากฏออกมาได้ถูกสร้างขึ้นแล้วหรือยัง สิ่งนี้จะอยู่ในช่วงเวลาสุดท้ายที่เทวดานางฟ้าและเหล่าเทพจะมารวมกัน เทพกำลังรอคอยพร้อมกับมาลัยแต่งงานที่จะแต่งกับลูกเทวดานางฟ้า สถานภาพเทพของลูกกำลังรอคอยที่จะแต่งกับลูกเทวดานางฟ้า เทพสามารถเข้ามาในร่างกายที่สมบูรณ์พร้อมเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาต้องรอให้ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมสืบทอดศาสดา เพื่อที่พวกเขาจะมอบพวงมาลัยแก่ลูกด้วยพวงมาลัยแต่งงาน จนถึงตอนนี้ลูกมีท้องศาแล้ว? ฉากในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนของการพบปะระหว่างเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์และเหล่าเทพเป็นฉากที่สวยงามมาก ในขณะที่ลูกยังอยู่ในรูปที่เพียรพยายามของลูกและที่ไม่ใช่รูปที่เป็นเทวดานางฟ้า เหล่าเทพจะเฝ้ามองดูลูกจากระยะไกล เพราะว่าลูกนั้นยังไม่สมบูรณ์แม้ว่าพวกเขาจะเข้ามาใกล้ชิดกับลูกก็ตาม ตามเวลาแล้วลูกก็ยังคงถูกกีดกันจากการพบปะ ลูกต้องกำหนดวันสำหรับการสวมพวงมาลัยแต่งงานของลูก วันที่นั้นจะเป็นเมื่อไร? เมื่อลูกกำหนดวันที่แล้วลูกจึงจะซึมซับคุณสมบัติตามเป้าหมายของลูกได้ วันนั้นคือวันนี้! วันที่จะต้องใกล้ชิดเข้าเพราะลูกจำเป็นต้องมีสภาพของการเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างต่อเนื่อง

เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถปกครองอาณาจักรที่เป็นอิสระจากอุปสรรคของลูกได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เวลานี้ลูกได้กลายเป็นตัวของความรู้ของปัญหาทั้งหมดและวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้น ไม่ว่าลูกจะถามผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งใดบนพื้นฐานของความรู้ ลูกเข้าใจว่ามันควรจะเป็นเช่นไร ดังนั้นทำไมลูกไม่มุ่งหน้าที่จะจบสิ้นปัญหาของลูกในหนึ่งวินาทีด้วยแสงและอำนาจของความรู้ของลูก แทนที่จะทำให้คนอื่นเสียเวลาในการทำความเข้าใจและเสียเวลาของลูกเอง? สิ่งนั้นเป็นเพียงแค่มายาทอดเงามาที่ลูกจากระยะไกลที่เธอทำให้ลูกอ่อนแอ ทำให้การเชื่อมต่อของลูกถูกต้องในขณะนี้ โดยการทำให้การเชื่อมต่อของลูกถูกต้อง ลูกจะกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจโดยอัตโนมัติ

มายาทำให้การเชื่อมต่อของลูกอ่อนแอ ดังนั้นลูกต้องมีการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างมากต่อสิ่งนั้น ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าสิ่งนั้นเป็นเพราะการเชื่อมต่อของลูกที่ได้กลับมาหลวมในที่ใดที่หนึ่งที่ลูกกลับมาอ่อนแอ หยุดคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นหรือทำไมมันถึงได้เกิดขึ้น แทนที่จะมีคำถาม ทำให้การเชื่อมโยงของลูกถูกต้องและทุกสิ่งจะได้รับการแก้ไข ลูกอาจใช้เวลาที่จะได้รับความร่วมมือ ลูกอาจมองหาความร่วมมือเพื่อสร้างบรรยากาศและกระแสคลื่น(ไอบีรชัน)ของโยคะ แต่อย่าได้มองหาใครบางคนเพื่อที่จะพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือเพื่อที่จะขยายตัวในสิ่งใด มันเป็นเรื่องหนึ่งที่จะมีความคิดในเชิงบวกสำหรับคนอื่น ๆ แต่อีกเรื่องหนึ่งนั่นก็คือการคิดเกี่ยวกับคนอื่น สาเหตุหลักของปัญหาทั้งหมดคือการเชื่อมต่อที่หลวม นี่คือสิ่งหนึ่งและสิ่งเดียวเท่านั้น การคิดวานั้นไม่ใช่บทบาทของลูกในละคร หรือที่ลูกไม่ได้รับความร่วมมือ หรือที่ลูกไม่ได้รับตำแหน่งเป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งสิ้น เมื่อลูกทำการเชื่อมโยงของลูกให้ถูกต้องเป็นสิ่งแรกก่อน ลูกจึงจะได้รับทุกสิ่ง ลูกจะถูกล้อมรอบไปด้วยพลังทั้งหมดที่ลูกต้องการ ลูกจะไม่มีแม้กระทั่งเวลาที่จะไปที่ไหน เพียงแค่ไปและนั่งอยู่เบื้องหน้าบัพตาตาและบัพตาตาจะช่วยลูกในการกระชับสายใยความสัมพันธ์ของลูก แม้ว่าลูกจะไม่สัมผัสอะไรเลยเป็นเวลาหนึ่งหรือสองวินาทีก็อย่าได้กลับมาสับสน มันจะใช้เวลาไม่กี่วินาทีหรือหนึ่งนาทีก่อนที่จะกระชับสายใยของลูกใหม่ ถ้าสิ่งนั้นถูกตัดขาดแม้แต่เล็กน้อยก็อย่าได้สูญเสียความกล้าหาญ แทนที่จะปล่อยให้รากฐานของศรัทธาของลูกสั่นคลอน ลูกต้องทำให้สิ่งนั้นแข็งแกร่งยิ่งขึ้น เสริมสร้างรากฐานของศรัทธาของลูกด้วยสำนึกของ "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน" ลูกสามารถผูกพ้อไว้ในบ่วงของศรัทธาของลูกนี้ แม้กระทั่งพ้อก็ไม่สามารถที่จะทิ้งลูกได้ มันเป็นเวลาหนึ่งที่ลูกจะได้รับอำนาจเช่นนั้น ดังนั้นใช้อำนาจและความรู้ของลูก ใช้ความช่วยเหลือของครอบครัว ไม่ทิ้งไปอยู่เบื้องหน้าบาบาด้วยการพรวนหรือขอความช่วยเหลือจากบาบา ตั้งโปรแกรมของลูก อย่าได้กลับมาอ่อนแอโดยคิดว่า "ฉันจะทำอย่างไร? ฉันจะทำเช่นนี้ได้หรือไม่?" แล้วไปหาบาบา อย่าได้หวาดกลัว แต่ไปหาบาบาด้วยการคำจูนของความสัมพันธ์ของลูกและการช่วยเหลือของท่าน ลูกเข้าใจไหม? เปลี่ยนสันสการ์ของการขึ้นลงบันไดในทุกวินาทีของลูก บัพตาตาได้เห็นว่าลูกดับเบิลฟอเรเนอรัลบันไดมาอย่างรวดเร็วมากและลูกก็ได้บันไดขึ้นไปได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน ลูกสามารถร่ายรำได้ได้เป็นอย่างดี แต่ลูกก็สามารถแสดงการร่ายรำของความกลัว ได้ดีมากด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนสิ่งนี้ ลูกได้กลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นทำไมลูกยังคงมีการร่ายรำเช่นนั้น?

ลูกมีความก้าวหน้าและกลับมาสูงส่งโดยผ่านลิฟท์ของความซื่อสัตย์และความสะอาดของลูก คุณสมบัติพิเศษของลูกนี้เป็นอันดับหนึ่ง บัพตาตามีความสุขที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษนี้ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกต้องหยุดการร่ายรำของความกลัวและแล้วลูกจึงสามารถไปได้อย่างรวดเร็วมากและประกาศสิทธิ์ในอันดับต้น ๆ เพื่อตัวลูกเอง ทุกคนที่นี้เข้าใจอย่างชัดเจนว่าผู้ที่มาล้าจะไปอย่างรวดเร็วและจะมาเป็นอันดับหนึ่ง ลูกอาจจะร่ายรำในการร่ายรำแห่งความสุขนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกปล่อยมือของพ้อไป พ้อไม่ชอบสิ่งนี้เลยและแม้กระทั่งทำให้พ้อประหลาดใจที่ลูกจะเดินออกไปอย่างไร้จุดหมาย トラบเท่าที่ลูกจับมือพ้อไว้จะไม่มีการร่ายรำของความกลัวใด ๆ สิ่งนั้นเป็นเพียงเมื่อลูกจับมือของมายาที่ลูกแสดงการร่ายรำของความกลัวนั้น พ้อมีความรักลูกเป็นอย่างมากมากที่พ้อไม่สามารถทนเห็นลูกออกไปกับคนอื่นได้! พ้อรู้ว่าก่อนที่ลูกจะมาหาพ้อลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วเป็นอย่างมากและมีความทุกข์ ดังนั้นพ้อจะปล่อยให้ลูกกลับมาสับสนในเวลานี้ได้หรือไม่? เมื่อบาบาอยู่ในรูปที่เป็นศาตร์ลูกได้เห็นแล้วว่าเมื่อมีใครบางคนจะออกไปที่ไหนสักแห่งบาบาจะเรียก "มาลูก! มาลูก!" เมื่อใดก็ตามที่มายาแสดงรูปของเธอให้เห็นจงจำคำพูดเหล่านี้ไว้

เพื่อที่จะทำให้การจดจำระลึกถึงของลูกในเวลาอมฤตมีพลัง ก่อนอื่นจงทำให้รูปของลูกมีพลัง ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ในรูปของจุดหรือในรูปของเทวดานางฟ้า สิ่งหลักคือลูกไม่เปลี่ยนรูปของลูกเองและเพียงแค่พยายามเห็นพ้อในรูปนั้นไม่ว่าลูกจะพยายามเห็นพ้อในรูปที่เป็นจุดของพ้อหรือรูปที่เป็นเทวดา ลูกไม่สามารถเฉลิมฉลองการพบปะกับพ้อได้จนกว่าตัวลูกเองจะกลายเป็นรูปนั้น สิ่งนี้ก็เป็นเหมือนกับที่เมื่อผู้ที่ภักดี(บักกัต)มองไปที่เทวรูปบูชาในรูปที่เป็นเทพของพวกเขาก็เพียงแค่นั่งถือพวกเขาเองอย่างธรรมดา ในเวลานั้นแม้บรรยากาศจะเป็นบรรยากาศของความสุข ผลกระทบนั้นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ไม่มีประสบการณ์นั้น ดังนั้นก่อนอื่นฝึกฝนที่จะเปลี่ยนรูปของตนเอง แล้วลูกจะสัมผัสกับสภาพที่มีพลังอย่างมาก

บัพตาตาพบปะกับดาดี: ลูกมีความสุขมากที่ได้เห็นความหลากหลายใช้ไหม? ถึงกระนั้นพวกเขาก็มีความกล้าหาญเป็นอันดับหนึ่ง นั่นคือความกล้าหาญของพวกเขาคือเปลี่ยนทุกสิ่งของพวกเขาคือ และทำให้ผู้อื่นเป็นของพวกเขา พวกเขามีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก

ที่พวกเขาทั้งหมดรู้สึกว่าเป็นของครอบครัวนี้ นี่เป็นบทบาทพิเศษของพวกเขาในละคร พวกเขาเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่ง มีความสุขเป็นอย่างยิ่งเมื่อเห็นกันและกัน แรกเริ่มมีเพียงต้นไม้ต้นเดียวของป่าต่างๆในบาร์ตเวลานี้พวกเขาได้มาจากทั่วทุกมุมโลกด้วยสันสการ์ที่แตกต่างกัน ภาษาที่แตกต่างกัน และอาหารที่แตกต่างกันของพวกเขา และพวกเขาก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้เดียวกัน นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์เช่นกัน! เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์อย่างมากที่ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นหนึ่งและจะเป็นหนึ่งต่อไป! ลูกสัมผัสในสิ่งนี้ใช่ไหม? โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกได้สัมผัสกับการได้รับความรักของทุกคนด้วยเช่นกัน

บัพตาดาพบปะกับพันดาวาส ลูกทั้งหมดเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่? การให้ความสุขกับใครบางคนเป็นการทำบุญและงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พันดาวาสเป็นผู้ที่มีความมั่นคง ไม่สั่นคลอน เป็นหนึ่งเดียวกัน และประหยัอย่างสม่ำเสมอ ลูกพันดาวาสทั้งหมดเป็นผู้ที่มีค่าแก่การได้รับการยกย่องและได้รับการกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งเวลานี้ลูกมีค่าแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาจากผู้ที่ทำบคต(บักกัต) เพียงแค่ลูกมองไม่เห็น (พันดาวาสมักจะได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของคณศหรือหนุมาน) ไม่, มีเทพอื่นๆด้วยเช่นกัน คณศเป็นผู้เดียวที่สามารถซ่อนทุกสิ่งไว้ในท้องของเขา หนุมานเป็นผู้หนึ่งที่วางสันสการ์ที่ชั่วร้ายบนกองไฟด้วยทางของเขา แม้กระทั่งทางของเขาถูกยักนำมาใช้สำหรับงานรับใช้ สิ่งนั้นไม่ได้เป็นทาง (Poonch) ของการถาม (puchna) คำถาม ลูกพันดาวาสมีคุณสมบัติพิเศษของการย่อยสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ ลูกไม่กระจายการชูปชินนินทาออกไป! ลูกทั้งหมดมีความพอใจอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? พ่อของพันดาวาสและพันดาวาสจะรวมกันอย่างสม่ำเสมอ พ่อของพันดาวาสไม่สามารถทำอะไรได้โดยปราศจากพันดาวาส เช่นที่มีชีพชกต ดังนั้นพ่อของพันดาวาสก็ถูกวางไว้ข้างหน้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจดจำรูปรวมของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกไม่รู้สึกเหงาในบางครั้งใช่ไหม? ลูกไม่รู้สึกว่าลูกต้องการเพื่อนใช่ไหม? ลูกไม่เคยรู้สึกว่า "ฉันควรจะคุยกับใคร? ฉันสามารถบอกสิ่งนี้กับใคร?" ใช่ไหม? ผู้ที่อยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอจะสัมผัสรูปร่างกายภาพของบัพตาดากับพวกเขาในทุกความสัมผัส ยิ่งลูกมีความรักมากเท่าไรพ่อก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูกอย่างรวดเร็วเท่านั้น อย่าได้สงสัยว่าลูกจะสามารถพูดกับท่านได้อย่างไรเพราะท่านไม่มีตัวตนหรือละเอียดอ่อน แม้กระทั่งเมื่อลูกต้องการที่จะพูดกับใครสักคนเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างก็ต้องใช้เวลา เพราะลูกต้องมองหาบุคคลคนนั้น ที่นี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมองหาท่านหรือมีเรื่องใดๆ เกี่ยวกับเวลา ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตามเมื่อลูกเรียกหาท่านท่านก็จะมาปรากฏตัว เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าพระเจ้ามีอยู่ ลูกได้สัมผัสกับสิ่งนี้หรือไม่? เวลานี้ในแต่ละวันลูกจะเห็นว่าลูกได้สัมผัสกับสิ่งนั้นในรูปปฏิบัติอย่างไร: วันนี้ บัพตาดาอยู่เบื้องหน้าของฉันและจับมือของฉัน - ไม่ใช่ด้วยสติปัญญา แต่ลูกจะเห็นสิ่งนั้นด้วยตาของลูก ลูกจะได้สัมผัสสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามเพื่อที่ลูกจะบรรลุเป้าหมายนี้ลูกต้องทำให้บทเรียนที่ง่ายตายของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นนั้นมั่นคงมาก และแล้วบัพตาดาก็จะไม่สามารถเคลื่อนออกไปจากดวงตาของลูกได้ แต่จะเคลื่อนไหวอยู่รอบๆ ตัวลูกเหมือนเงาอย่างสม่ำเสมอ

บางครั้งลูกไม่ได้สัมผัสกับการวางเฉยที่มีชีวิตจำกัดใช่ไหม? จะต้องมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกทั้งหมดมีความรับผิดชอบของการรับใช้ยกยะ เวลานี้ให้เห็นสิ่งนั้นในรูปปฏิบัติที่ลูกทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกันและงานที่ลูกทำก็เป็นสิ่งเดียวกัน เวลานี้ลูกต้องเตรียมที่จะเล่นสิ่งที่บันทึกไว้ มันเป็นเรื่องที่บันทึกอะไร? สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่บันทึกของคำพูด; สิ่งนี้เป็นสิ่งที่บันทึกของการให้ความนับถือต่อกัน สิ่งทีบันทึกของการให้และรับความนับถือนี้จะเล่นในทุกหนแห่ง ให้ความนับถือและรับความนับถือ ให้ความนับถือแก่ผู้ที่เยาว์วัยเช่นเดียวกับผู้ที่สูงวัย ให้สิ่งที่บันทึกของการให้ความนับถือเล่นในเวลานี้ สิ่งทีบันทึกนี้เวลานี้จำเป็นที่จะต้องเล่นในทุกหนแห่ง

แผนสำหรับความก้าวหน้าของตนเองและสำหรับความก้าวหน้าของโลกควรจะทำไปด้วยกัน ไตร่ตรองถึงความสำคัญของคุณธรรมที่สูงส่ง ทำไมมันจึงเป็นปัญหาในการที่จะพยายามสร้างสมคุณธรรมทีละอย่างในช่วงเวลาหนึ่ง? จบลินปัญหาทั้งหมดนั้นด้วยการสร้างสมคุณธรรมทั้งหมดและกระจายกลิ่นหอมของคุณธรรมออกไปในทุกหนแห่ง เพื่อให้ทุกคนสามารถสัมผัสคุณธรรมเหล่านั้นได้ ลูกเข้าใจไหม?

พร: ขอให้ลูกมีความกล้าหาญและสัมผัสว่าจุดหมายปลายทางของลูกนั้นอยู่ใกล้บนพื้นฐานของ “หนึ่งพละกำลังหนึ่งการคำจุน”

ก่อนที่ลูกจะถึงจุดหมายปลายทางที่สูงส่ง จะมีเฮริเคนและพายุไปพร้อมๆกัน ก่อนที่เรือกลไฟจะข้ามไปได้ มันต้องผ่านช่วงกลางของสถานที่ที่ไม่รู้จัก ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว อย่าได้เหน็ดเหนื่อยหรือหยุด ทำให้มิตรร่วมทางชีวิตของลูกอยู่กับลูกแล้วความยากลำบากทั้งหลายจะกลายเป็นเรื่องง่าย มีความกล้าหาญและกลับมามีค่าแก่การได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ “หนึ่งพละกำลังและหนึ่งการคำจุน” ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะสามารถจะสามารถข้ามผ่านไปได้และสัมผัสว่าจุดหมายปลายทางของลูกนั้นอยู่ใกล้

คติพจน์: ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกคือผู้ที่มีความปรารถนาดีต่อวัตถุธาตุและต่อทุกดวงวิญญาณ

*** โอมซานติ ***